

Sektor 18 Elektrisk utrustning under EMC

18.A. Översyn av marknadskontrollen i sektorn

Tillsyn 2010–2013

		2010	2011	2012	2013
1.	Antal produktrelaterade olyckor eller klagomål från användarna				
2.	Antal underbyggda klagomål från näringslivet på illojal konkurrens				
3.	Antal inspektioner (totalt antal)	52	53	54	58
3.1	Antal inspektioner som reaktion	2	7	10	14
3.2	Antal inspektioner på eget initiativ	50	46	43	43
3.3	Antal inspektioner på begäran av tullmyndigheterna			1	1
4	Antal inspektioner efter				
4.1	laboratorieprovningar				
4.2	fysisk kontroll av produkter				
5	Antal inspektioner som lett till				
5.1	att produkten konstateras inte överensstämma med kraven	26	30	27	26
5.2	att näringsidkarna vidtar korrigerande åtgärder ("frivilliga åtgärder")				
5.3	att marknadskontrollmyndigheterna vidtar restriktiva åtgärder	20	22	22	13
5.4	att påföljder påförs				
6	Antal inspektioner där andra medlemsstater ombads samarbeta				1

Kommunikation 2010–2013 (valfritt)

[Det här avsnittet bör innehålla uppgifter om vägledning, kurser och andra initiativ från marknadskontrollmyndigheternas sida för företag, konsumenter, användare och andra i syfte att öka företagets kunskap om produktreglerna och öka deras efterlevnad av dem, informera konsumenter och användare om risker med och regler för produkter, vad märkningarna innebär, hur man förebygger olyckor osv.]

Elsäkerhetsverket har årligen deltagit vid nationell mäsä Electronic Environment med föredrag om regler för aktörer inom EMC.

Elsäkerhetsverket sammankallar årligen ett samordnande möte mellan myndigheter i Sverige som arbetar med frågor inom EMC-området. Syftet är att utbyta erfarenheter från tillsyn och förebyggande arbete och sprida kunskap om regler och metoder inom området.

Behovet av information inom sektorn EMC är stort hos både aktörer och konsumenter. Elsäkerhetsverkets kommunikationsstrategi har följts och inneburit bland annat regelbundna pressmeddelanden om försäljningsförbud, Information på webben och sociala medier om nyheter och varningar samt deltagande i flera mässor och utställningar.

Resurser (om tillgängligt)

		2010	2011	2012	2013
7.1	Budget för marknadskontrollmyndigheterna i absoluta tal (euro)	121 200	115 500	132 195	134 100
7.2	Budget för marknadskontrollmyndigheterna i relativa tal (andel av total nationell budget)				
8	Personal tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna (heltidsekvivalenter)	1,1	1,1	1,2	1,1
9	Antal inspektörer tillgängliga för marknadskontrollmyndigheterna (heltidsekvivalenter)	1,0	0,9	1,0	1,0

18.B. Bedömning av hur marknadskontrollen fungerar i sektorn

[Det här avsnittet innehåller medlemsstatens särskilda bedömning av sin egen verksamhet. Den förväntas bygga på uppgifterna i avsnitt A och uppgifterna i de sektoriella nationella marknadskontrollprogrammen 2010–2013.

I bedömningen uppmanas medlemsstaterna redogöra för de särskilda förhållandena på den marknad som kontrollen gäller, t.ex. skattningar av den nationella marknaden för de aktuella produkterna, antalet tillverkare, importörer, grossister och detaljister etablerade i medlemsstaten och importvolymen från andra medlemsstater eller länder utanför EU.]

Marknadskontrollen fungerar bra. Elsäkerhetsverket köper in produkter vid besök hos aktörer i butiker och på internet. Ungefär 5000 produkter kontrolleras i butik och ungefär 50 produkter testas av anlitade testföretag. Åtgärder sker när produkterna inte uppfyller kraven. Åtgärder har vidtagits mot framförallt ljuskällor. Elsäkerhetsverket har egen utrustning för att göra en första kontroll om störningsnivå men samtliga produkter kontrolleras sedan genom att myndigheten anlitar externt provningsföretag. Provning för immunitet görs i begränsad omfattning. Antal anmälningar är fortfarande relativt hög från konsumenter och företag om störande produkter men har minskat något under senaste året. En stor mängd anmälningar har kommit in sista året från radioamatörernas föreningar.

Antal företag som importerar elektriska och elektroniska produkter till Sverige uppskattas till c:a 7000. Antal tillverkare uppskattas till 2300. Antal andra aktörer än tillverkare kan uppgå vid en grov uppskattning till mer än 13 000. Antal ställen där elektriska och elektroniska produkter sätts på marknaden är svårt att bedöma men är troligen väsentligt fler än 40 000. Inom Internethandeln finns dessutom en mängd aktörer som inte finns registrerade i Sverige.

Myndigheten har inte tillträde till bostäder. Om någon anmäler till myndigheten att en störning misstänks komma från en privatperson kan inte myndigheten agera med att begära tillträde och utreda vad som orsakar störningen.

Om en vara inte uppfyller relevanta krav eller är farlig och säljs på Internet kan myndigheten inte agera om parten finns utanför Sverige. Detta gäller särskilt om parten har närvaro i tredje land.

Om en produkt inte uppfyller relevanta krav eller är farlig riktar myndigheten åtgärder mot en aktör på marknaden. Andra aktörer som säljer produkten har då inget formellt krav på sig att sluta sälja produkten och därmed sitt lager. Kartläggning av kedjan av aktörer kan ge möjlighet att rikta beslut till flera aktörer men är tidskrävande och innebär ofta att kvarvarande lager säljs ut under tiden.

Avsaknaden av sanktionsavgifter innebär svårighet för myndigheten att agera proportionerligt vid mindre avvikelser från kraven t.ex. när EG försäkran inte är korrekt.

Inmatning ska anmälas till flera olika datasystem när myndigheten gör marknadskontroll. Ett system som kan kommunicera med alla dessa skulle minska administrationen och lämna resurser till kontroll istället för administration.

Kontrollen och möjligheten för myndigheter att agera mot en aktör om en produkt inte uppfyller de relevanta kraven eller är farlig vid yttre gräns är mycket begränsad i Sverige, vilket kan leda till att stora mängder varor med allvarliga brister når slutmarknaden i Europa.

Om en aktör misstänker eller upptäcker att en vara denne tillverkat eller sålt är farlig ska aktören anmäla detta till myndigheten. Han kan då välja att använda systemet Business Application för att på ett enklare sätt anmäla samtidigt till flera länders myndigheter. Vid kompletteringar är det också lätt för aktören att skicka hela materialet på nytt vilket innebär att myndigheten ofta får sig tillsänt samma material flera gånger. Detta leder till att myndigheten flera gånger måste reda ut samma anmälningar, vilken vara som avses med anmälan, vilken aktör i Sverige det gäller, hur varan registrerats tidigare mm. Detta innebär en betydande administrativ börda för myndigheten.